

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו	Talmud Navigator										
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מימרא											
היכי דמי?										^	קיא.
אי דאמר להו שכרכם עלי										!	קיא.
שכרו עליו הוא										ז	קיא.
השוכר את הפועל לעשות בשלו והראהו בשל חברו - נותן לו שכרו משלם, וחוזר ונוטל מבעל הבית מה שההנה אותו	דתניא:									ז	קיא.
לא צריכא, דאמר להו: שכרכם על בעל הבית.										!	קיא.
יהודה בר מרימר אמר ליה לשמעיה: זיל אגיר לי פועלים, ואימא להו: שכרכם על בעל הבית.										o	קיא.
מרימר ומר זוטרא אנרי להדדי.										o	קיא.
הני שוקאי דסורא לא עברי משום בל תלין. מידע ידעי דעל יומא דשוקא סמיכי, אבל משום בל תשהא - ודאי עובר.	רבה בר רב הונא:									■	קיא.
שכיר שעות גובה כל הלילה וכל היום.										■	קיא.
שכיר שעות דיום - גובה כל היום, שכיר שעות דלילה - גובה כל הלילה.	רב:									■	קיא.
שכיר שעות דיום - גובה כל היום, ושכיר שעות דלילה - גובה כל הלילה וכל היום.	שמאל:									■	קיא.
שכיר שעות גובה כל הלילה וכל היום	תנן:									ז	קיא.
תיובתא דרב										ז	קיא.
לצדדין קתני שכיר שעות דיום - גובה כל היום, שכיר שעות דלילה - גובה כל הלילה.	אמר לך רב:									!	קיא.
היה שכיר שבת, שכיר חדש, שכיר שנה, שכיר שבוע, יוצא ביום - גובה כל היום, יוצא בלילה - גובה כל הלילה וכל היום	תנן:									ז	קיא.
תנאי היא	אמר לך רב:									!	קיא.
שכיר שעות דיום - גובה כל היום, שכיר שעות דלילה - גובה כל הלילה, דברי רבי יהודה.	דתניא: [רבי יהודה]									!	קיא.
שכיר שעות דיום - גובה כל היום, שכיר שעות דלילה - גובה כל הלילה וכל היום.	רבי שמעון:									!	קיא.
מכאן אמרו: כל הכובש שכר שכיר עובר בחמשה שמות הללו, ועשה: משום (ויקרא י"ט) בל תעשק את רעך, ומשום (ויקרא י"ט) בל תגזול, ומשום (ויקרא י"ט) בל תעשק שכיר עני, ומשום (ויקרא י"ט) בל תלין, ומשום (ויקרא י"ט) ביומו תתן שכרו, ומשום (ויקרא י"ט) לא תבא עליו השמש.										■	קיא.
הני דאיכא ביממא - ליכא בליליא, דאיכא בליליא - ליכא ביממא?										ז	קיא.
שם שכירות בעלמא.	רב חסדא:									!	קיא.
איזה הוא עושק ואיזה גול?										^	קיא.
(משלי ג) לך ושוב, לך ושוב - זה הוא עושק, יש לך בידי ואיני נותן לך - זה הוא גול.	רב חסדא:									!	קיא.
איזהו עושק שחייבה עליו תורה קרבן - דומיא דפקדון, דקא כפר ליה ממונא	מתקיף לה רב ששת:									ז	קיא.
נתתיו לך - זהו עושק, יש לך בידי ואיני נותן לך - זה הוא גול.	אלא אמר רב ששת:									!	קיא.
איזה הוא גול שחייבה עליו תורה קרבן - דומיא דפקדון בעינן, דקא כפר ליה ממונא	מתקיף לה אביי:									ז	קיא.
לא שכרתוך מעולם - זה הוא עושק, נתתיו לך - זה הוא גול.	אלא אמר אביי:									!	קיא.
ולרב ששת, מאי שנא עושק דקשיא ליה, ומאי שנא גול דלא קשיא ליה?										ז	קיא.
גול - דגוליה והדר כפריה.	אמר לך: [רב ששת]									!	קיא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי הכי, אפילו עושק נמי דהדר כפריה											◇	קיא.
הכי השתא? בשלמא התם כתיב (ויקרא ה') או בגזל - מכלל דאודי ליה מעיקרא. אבל גבי עושק מי כתיב או בעושק? (ויקרא ה') או עשק כתיב - שעשקו כבר.											◇	קיא.
זה הוא עושק זהו גזל, ולמה חלקן הכתוב - לעבור עליו בשני לאוין.	רבא:									!	◇	קיא.
אחד שכר אדם ואחד שכר בהמה ואחד שכר כלים - יש בו משום (דברים כד) ביומו תתן שכרו, ויש בו משום לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר.											■	קיא.
אימתי - בזמן שתבעו, לא תבעו - אינו עובר עליו.											◇	קיא.
המחהו אצל חנוני או אצל שולחני - אינו עובר עליו.											■	קיא.
שכיר בזמנו - נשבע ונטול, עבר זמנו - אינו נשבע ונטול. אם יש עדים שתבעו - הרי זה נשבע ונטול.											■	קיא.
גר תושב - יש בו משום ביומו תתן שכרו ואין בו משום לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר.											■	קיא.
מני מתניתין? לא תנא קמא דמאחין ולא רבי יוסי ברבי יהודה											◇	קיא.
מאי היא?											^	קיא.
(דברים כ"ד) מאחין - פרט לאחרים, גרך - זה גר צדק, בשעריך - זה אוכל נבילות. אין לי אלא שכר אדם, מנין לרבות בהמה וכלים - תלמוד לומר בארצך, כל שבארצך, וכולן עוברים בכל השמות הללו. מכאן אמרו: אחד שכר אדם ואחד שכר בהמה ואחד שכר כלים - יש בו משום ביומו תתן שכרו ויש בהן משום (ויקרא י"ט) בל תלין פעלת שכיר.	דתניא: [תנא קמא]										◇	קיא:
גר תושב יש בו משום ביומו תתן שכרו ואין בו משום לא תלין. בהמה וכלים אין בהן אלא משום בל תעשק בלבד.	רבי יוסי ברבי יהודה:										◇	קיא:
מני?											◇	קיא:
אי תנא קמא דמאחין											!	קיא:
קשיא גר תושב											◇	קיא:
אי רבי יוסי											!	קיא:
קשיא בהמה וכלים											◇	קיא:
האי תנא - תנא דבי רבי ישמעאל הוא.	רבא:										!	קיא:
אחד שכר אדם ואחד שכר בהמה ואחד שכר כלים - יש בו משום ביומו תתן שכרו ומשום לא תלין. גר תושב יש בו משום ביומו תתן שכרו ואין בו משום בל תלין.	דתנא דבי רבי ישמעאל:										!	קיא:
מאי טעמא דתנא קמא דמאחין											^	קיא:
גמר שכיר שכיר	[תנא קמא דמאחין]										!	קיא:
ורבי יוסי ברבי יהודה לא גמר שכיר שכיר.	[רבי יוסי ברבי יהודה]										■	קיא:
נהי דלא גמר שכיר שכיר, בהמה וכלים משום ביומו תתן שכרו נמי נחייב											◇	קיא:
אמר קרא (דברים כ"ד) ולא תבא עליו השמש כי עני הוא - מי שהן באין לידי עניות ועשירות, יצאו בהמה וכלים שאינן באין לידי עניות ועשירות.	תני רבי חנניא:										!	קיא:
ותנא קמא, האי כי עני הוא מאי עביד ליה?											◇	קיא:
ההוא מיבעי להקדים עני לעשיר.	[ת"ק]										!	קיא:
ורבי יוסי ברבי יהודה?											◇	קיא:
ההוא (דברים כ"ד) מלא תעשק שכיר עני ואביון נפקא.	[רבי יוסי ברבי יהודה]										!	קיא:
ותנא קמא:											◇	קיא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חד להקדים עני לעשיר, וחד להקדים עני לאביון.	[ת"ק]	!										◇	קיא:
וצריכא, דאי אשמעינן אביון - משום דלא כסיף למתבעיה, אבל עשיר דכסיף למתבעיה - אימא לא. ואי אשמעינן עשיר - משום דלא צריך ליה, אבל אביון דצריך ליה - אימא לא, צריכא.		■										◇	קיא:
ותנא דידן: מה נפשך, אי יליף שכיר שכיר - אפילו גר תושב נמי, אי לא יליף שכיר שכיר - בהמה וכלים מנא ליה?						ז							קיא:
לעולם לא יליף שכיר שכיר, ושאני התם דאמר קרא ולא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר - כל שפעולתו אתך.	[תנא דידן]					!						◇	קיא:
אי הכי, אפילו גר תושב נמי						ז						◇	קיא:
אמר קרא רעך - רעך ולא גר תושב.						!						◇	קיא:
אי הכי, אפילו בהמה וכלים נמי						ז						◇	קיא:
הא כתיב אתך.						!						◇	קיא:
מה ראית לרבות בהמה וכלים ולהוציא גר תושב?						ז							קיא:
מסתברא, בהמה וכלים הוה ליה לרבות - שכן ישנן בכלל ממון רעך, גר תושב אינו בכלל ממון רעך.						!						◇	קיא:
ותנא קמא דמאחזיך האי רעך מאי עבדי ליה?										ז		◇	קיא:
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:	[תנא קמא דמאחזיך]					!						◇	קיא:
רעך ולא נכרי	[תניא]					!	■					◇	קיא:
נכרי מאחזיך נפקא							ז						קיא:
חד למשרא עושקו, וחד למשרא גזלו.						!						◇	קיא:
וצריכי, דאי אשמעינן גזלו - משום דלא טרח ביה, אבל עושקו דטרח ביה - אימא לא, ואי אשמעינן עושקו - משום דלא אתא לידיה, אבל גזלו דאתא לידיה - אימא לא, צריכא.							■					◇	קיא:
ורבי יוסי ברבי יהודה, האי לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר מאי עבדי ליה?										ז			קיא:
מיבעיא ליה לכדרב אסי.	[רבי יוסי ברבי יהודה]					!						◇	קיא:
אפילו לא שכרו אלא לבצור לו אשכול אחד של ענבים - עובר משום בל תלין.	דאמר רב אסי:					!	■					◇	קיא:
ואידך:							ז						קיא:
(דברים כ"ד) מואליו הוא נשא את נפשו נפקא, דבר המוסר נפשו עליו.	[תנא קמא דמאחזיך]					!						◇	קיא: